

P. I. C. PERSMATERIAAL VAN DE GROEPEN VAN
INTERNATIONALE COMMUNISTEN

ADMINISTRATIE:
H. CANNE MEIJER
TRANSVAALSTRAAT 125 (D)
A'DAM, GEM. GIRO C 2885

Deze mededeelingen worden
toegezonden aan de Rev. pers.
Men wordt verzocht te plaatsen
wat voor de lezers van belang
kan zijn. Op aanvraag krijgt
ieder deze mededeelingen ge-
regeld toegezonden. Gaarne
ontvangt het secretariaat de
uitgaven der verschillende or-
ganisaties als ruilmateriaal.

Amsterdam Januari 1931 No. 2.
Vierde jaargang No. 2.
(Het 1e Januari nummer is per abuis
verschenen als no. 2, corrigeer svp)

VERGADERINGEN

Donderdag 8 Januari hield STRUIK voor de afdeling Leiden der OPH een openbare vergadering over de socialistische opbouw van Sowjet-Rusland. Aangezien Struik geen nieuwe gezichtspunten opende en het gewone loflied op de accumulatie van het staatskapitaal hield, hoeven we niet nader daar op in te gaan. Onze GIC trad in debat, hoewel niet met al te veel succes. Van belang is echter hier uitdrukkelijk bij vast te stellen, dat Struik de door debatter naar voeren gebrachte feiten als volke men juist erkende. Voor de inhoud van het debat verwijzen we naar onderstaand verslag van een andere vergadering, waar in hoofdzaak het zelfde werd behandeld.

Zondag 11 Januari kwam een kameraad uit Horstemeerpolder ons vragen, of we de volgende avond in Horstemeerpolder wilden komen debatteren. De CP hield een propaganda-avond, waar twee arbeiders, die in Rusland geweest waren, het woord zouden voeren, over de socialistische opbouw van Rusland. We gingen er heen. De sprekers bleken heel prettige causeurs, ze konden de vergadering heel onderhoudend bezig houden. De eerste spreker, Niekerk, was omstreeks 1920 in Rusland. De waarde van de roebel daalde toen heel snel. Maar de arbeiders hadden daar volgens de spreker, geen last van, omdat ieder het geld dat hij ontving, toch direct weer uitgaf. Al was de waarde van de Roebel na een jaar ook tot op een tiende deel geslonken, zoo hinderde dat niemand, omdat niemand geld bewaarde en dus niemand een "strop" kreeg. Dat de waardedaling van de Roebel zich in het oploopen der prijzen openbaart, scheen deze spreker niet te weten.

De tweede spreker was een sportwegman van de arbeidersdelegatie (Hopman). Ook hij kon aardig vertellen en meende zijn toehoorders te kunnen amuseeren met verhalen omtrent wat hij daar zoo al gegeten had en dat hij het potje, dat zijn vrouw kookte, toch meer op prijs stelde. Deze verhalen duurde tot half elf, waarna het debat begon.

Direkt gaven zich zes arbeiders voor het debat op. Dat was een lastig geval, ant om 11 uur moest de zaal ontruimd worden. Voor iedere de-

bater stond zodoende slechts 5 minuten ter beschikking.

We hadden het geluk het eerste aan het woord te komen. Onze debater begon met er aan te herinneren, dat Rusland het land van de sprookjes was en dat iedereen daar zoo goed sprookjes vertellen kon. Door de verhalen van Hopman bleek het echter, dat doe sprookjesvertellerij klaarblijkelijk een besmettelijke ziekte is, want Hopman was 14 dagen in Rusland geweest en nou kwam hij ook al met zulke sprookjes thuis. Het interesseert ons als arbeiders niet, wat Hopman daar gegeten heeft, maar wij moeten weten, onder welke verhoudingen onze Russische makkers werken. En deze zijn van dien aard, dat de Russische arbeider nu door het staatskapitaal even hard wordt uitgezogen als vroeger door de bourgeoisie.

Jammer genoeg was onze tijd bijna om en de voorzitter vestigde daar de aandacht op. Direct stak echter een storm op, dat de debater moest doorspreken. Het slot was, dat alle debaters hun tijd aan ons afstonden, zoodat we een half uur kregen.

Toen vestigden we de aandacht op de ontwikkeling van het kapitaal, zooals dit blijkt uit de ontzaglijke groei der binnenlandsche leeningen. De eerste leening was in 1922 en beliep 2½ miljoen. Half Juli '30 was dit echter reeds tot over de 3 milliard Roebel gestegen of 4.000.000.000 (4 milliard gulden). Het zal daarbij voor ieder duidelijk zijn, dat als de staat dit ontzaglijke bedrag aan leeningen uit de binnenlandsche kapitaalmarkt trekt, dit bedrag eerst uit de Russische arbeiders gezogen moet zijn. Alleen aan rente op de staatschuld moet nu ongeveer 400 miljoen gulden per jaar betaald worden. En dan spreken we nog niet eens van de aflossingen.

Daarna besprak debater de rationalisatie. Het verschil tusschen de rationalisatie in de kapitalistische landen en die in Rusland heet te liggen, daarin, dat de ~~kapitalistische~~ kapitalistische rationalisatie gaat ten koste van de arbeiders en in Rusland niet. In dit verband gaf debater een statistiek (uit de "Trud"), waaruit de ontzettend snelle toename van het aantal bedrijfsongevallen bleek. De ongevallen springen percentagegewijs geweldig omhoog. De oorzaak is niet ver te zoeken. De arbeidersbescherming wordt volkomen gesaboteerd. Debater gaf een statistiek van de bedragen, die voor arbeidersbescherming volgens het plan besteed moeten worden en hoeveel er in werkelijkheid besteed werd. Deze getallen toonden aan, dat voor vele industrieën slechts 5 tot 20% van het bedrag voor het doel werd besteed, en dat van 80 tot 95% der gelden eenvoudig als grondstoffen en productiemiddelen in het bedrijf werd gestoken. De arbeiders zijn voor de bedrijfsleider niet anders dan vuilnis, dat verrekken kan.

Ondertusschen was het 11 uur geworden en dus moest er een einde aan de vergadering komen. De voorzitter zei echter, dat de arbeiders er

belang bij hebben, te weten, wat er eigenlijk in Rusland gebeurt en daarom noodigde hij debater tot een spreekbeurt over Rusland uit. Debater nam dit aan, maar hij meende, dat het van belang was, dat er ook iemand van de OPH aanwezig was, opdat de arbeiders zich uit de komende denatvergadering ZELF een oordeel konden vormen. Aldus werd besloten.

TRIBUNE-VERSLAGGEVING.

In verband met bovenstaand verlag, drukken we volgend bericht uit "de Tribune" over:

DE SOWJET UNIE BESPROKEN IN HORSTERMEERFOLDER

Op uitnoodiging van het Boeren-comitee sprak kd. Hopman, één van de leden van de spoorwegdelegatie naar de Sovjet-Unie, dezer dagen in Horstermeerpolder. Een 60-tal bezoekers waren opgekomen.

Eerst sprak kd. Niekerk, die in 1921-24 in de Sovjet-Unie is geweest, over de primitieve toestanden bij het begin van de opbouw en daarna kd. Hopman over de toestanden van thans.

Duidelijk werd het, welke taaië strijd daar is gevoerd om de grondslagen voor het socialisme op te bouwen.

Een zekere Cannemeyer, die op meer vergaderingen de arbeiders in verwarring tracht te brengen door een voorlezen van een reeks citaten over de ongunstige toestanden in de Sovjet-unie, kwam in debat. Zijn contra-revolutionaire conclusies vonden geen instemming. We raden hem aan naar een burgerwacht-vergadering te gaan, daar zal hij meer succes hebben.

De "Tribune" blijkt verstoord. Maar in haar verbittering heeft ze een nieuw argument gevonden. De GIC is contra-revolutionair. Het is jammer dat te moeten constateeren. Vooral als het met zooveel redenen omkleed duidelijk en helder naar voren wordt gebracht. Wat zullen we er aan doen.

Een troost is er. De Tribune meet met haar eigen revolutionair-zijn als maatstaf, en met die maatstaf gemeten kunnen we een betiteling van "contra-revolutionair" accepteeeren.

WANT we zijn CONTRA de leugencampagne die de Tribune al jaren over Rusland voert.

We zijn CONTRA het fascistisch bolschewisme

We zijn contra de uitbuiting van de arbeiders in het Russische staatskapitalisme

en contra de sprookjes van de socialistische opbouw.

we zijn contra de "sovjet-democratie", want ze is fascisme zocals ze in practijk komt

we zijn contra de pogingen van de OPH om de Hollandsche proletarers te spannen voor het karretje van de Fascistische (IIIe) Internationale.

4
Het is waarschijnlijk ook het "contra-revolutionaire" karakter van onze argumenten, dat de Tribune belet er op in te gaan. Men oordeelt naar het onderstaande, dat een kameraad uit Zwolle ons schrijft:

"De Tribune zond ik 10 December '30 de PEG met het daarin voorkomende artikel: "De likwidatie van de werkloosheid in Rusland" en schreef hun daarbij het volgende:

Kam. Red. Zwolle 10 Dec. '30
Bijgaand zend ik U een artikel uit het blaadje van de Groep van Int. Communisten, waarin kritiek wordt uitgeoefend op een bericht uit de Tribune, dat de werkloosheid in de Sovjet-Unie zou zijn gelijkwaardig.

Deze kritiek lijkt mij, en de arbeiders met wie ik dit besproken heb, zoo belangrijk, dat ik U zou willen verzoeken het in zijn geheel op te nemen en te weerleggen.

Want men vraagt zich af: "Was zoo in Rusland de ondersteuning voor de werkloosheid en zoo haar "likwidatie"?"

Kam. gr. J.H.B.

De Tribune voelt er niets voor, dit te weerleggen, met geen woord wordt hierover gerept. De zetbazen van Moskou kunnen blijkbaar in dit verband geen woorden vinden om hun Russische meesters welgevallig te zijn, en zwijgen daarom in alle talen."

DE ARBEIDERSBEWEGING IN AMERIKA

Uit de artikelen, die we over de verschillen tusschen de IWW en de Duitse Radenbeweging publiceerd, is voldoende gebleken, dat we van meening zijn, dat er in Amerika van een revolutionaire arbeidersbeweging, zoals wij die hier in Europa kennen, nog geen sprake is. De ontwikkeling der revolutionaire arbeidersbeweging staat nog in haar eerste kinderschoentjes. De revolutionaire IWW is evenals alle andere proletarische organisaties in Amerika nog steeds in de ban van de opbloei-periode van het kapitalisme, waardoor ze er met uitsluitend economische actie denkt te komen.

Het fiasco van dit standpunt komt in de huidige crisis in Amerika heel sterk tot uiting. De IWW weet met het vraagstuk der werkloosheid geen weg. Ze organiseert de werkende arbeiders in haar industrie-organisaties, maar ze wendt zich niet tot de werklozen. Deze toch staan buiten het productieproces en vallen zodoende buiten de werkingssfeer der IWW. Nergens probeert ze dan ook, tot een samenvatting der werklozen te komen. Maar omdat de werklozen zich niet zonder meer willen verhongeren, komt het hier en daar tot wilde acties, waarop de IWW natuurlijk geen invloed heeft en die dan ook volkomen buiten haar om gaan. De IWW werpt de leuze van de 4-urendag onder de arbeiders, voor de oplossing van het werklozenvraagstuk. Dit doet eenigszins komisch aan, gezien het feit, dat de kapitalisten de 4-urendag practisch reeds hebben doorgevoerd (natuurlijk met half loon).

Ook in Amerika is de groote aanval op de loonen begonnen. Daarbij heeft de bourgeoisie haar bedrijven dusdanig "gereinigd", dat iedere strijd in de bedrijven practisch onmogelijk is. Iedere kleine actie, of iedere kleine beweging werd terstond onderdrukt en de "ontevreden elementen" vlogen daarbij de straat op. De angst zit er bij de arbeiders dusdanig in, dat ze ieder klassegevoel onderdrukken, om hun eigen huid te redden.

5.
De crisis heeft geen versterking van de arbeidersbeweging gebracht, maar juist een verzwakking. Het ledental van alle organisatie's is gedaald. Demonstraties van werklozen worden slecht bezocht. Zoo bijv. in Chicago ($\frac{1}{2}$ miljoen werklozen) een demonstratie van 500 man. Bij de laatste verkiezing in Milwaukee (een der radicaalste steden van Amerika) kregen de communisten van de 750 000 uitgebrachte stemmen er slechts 800. Toch is de ellende groot genoeg en evenaart ze de toestand, waarin de arbeiders van Midden-Europa verkeerden. Ongetwijfeld zal het in het loopende jaar hier en daar tot stakingen komen, maar gezien de geestelijke gesteldheid der arbeiders is niet met groote bewegingen te rekenen. De opstandigheid is bij de klein-burgers en de boeren veel grooter dan bij de arbeiders. Duizenden "zelfstandigen" gaan te gronde en vermeederen het werklozenleger. De vakverenigingen brokkelen af, omdat ze hun leden niet meer zoo als vroeger werk konden verzekeren. De heele situatie is ongeveer zoo: Men heeft iemand uit het warme bed in ijskoud water geworpen. Hij is verrast en kan het niet begrijpen. Radeloos kijkt hij rond, en het duurt een poos voordat hij zijn nieuwe situatie begrijpt en zijn gedachten daaraan heeft aangepast.

Deze crisis vormt de eerste krachtige stoot tegen de reformistische ideologie van de Amerikaansche arbeider. Uit deze crisis KAN daarom het eerste begin van een werkelijke revolutionaire arbeidersbeweging geboren worden. Maar nog niet direct. De voorwaarden voor de vorming van nieuwe ideologieën zijn eerst gegeven, als de crisis een paar jaar aanhoudt (wat ongetwijfeld het geval zal zijn). In hoeverre de IWW in dit ontwikkelingsproces zal meekomen, is nog een open vraag. Kan ze haar grondpeiler van "het opbouwen der nieuwe maatschappij in het omhulsel der oude" niet opgeven, dan gaat de ontwikkeling over haar hoofd heen.

VERANTWOORDING:

R.G. te A. F.5., A.T. te B. F.5., G.J.v.L. te L. F.2.50,
C. te B. F.0.50, E.R.M. te A. F.1., H.M. te A. F.1.-T.S. to A. F.3.25

Boeren... 7
1880
P...
P...

P. I. C. PERSMATERIAAL VAN DE GROEPEN VAN INTERNATIONALE COMMUNISTEN

ADMINISTRATIE:
H. CANNE MEIJER
TRANSVAALSTRAAT 125 (o)
'DAM, GEN. GIRO C 2886

Dit persmateriaal wordt
aan belangstellenden
gratis toegezonden.
Stuur ons uw vrijwillige
bijdrage.

DOELSTELLING:

De ontwikkeling van het
kapitalisme voert tot steeds
heviger crisissen, welke in
steeds groter werkloosheid en
telkens diepere ontwringing
van het productieapparaat hun
uitdrukking vinden, waardoor
miljoenen arbeiders buiten de
productie staan en aan de
hongerlijst zijn prijsgegeven. De
klassen op den voorgrond treden-
de "rationalisatie van het be-
drijfsleven" versnelt het tempo
van deze ontwikkeling.

De toenemende verarming en
de steeds groeiende onzekerheid
van bestaan dwingen de arbeiders-
klasse den strijd voor de
communistiche productiewijze
aan te binden. De groepen van
Internationale Communisten
wakken de arbeiders in dezen
strijd op, het beheer en de
leiding van productie en distri-
butie volgens algemeen gelden-
de, maatschappelijke regels
ZELF ter hand te nemen, om
soo DE ASSOCIATIE VAN
VRIJE EN GELIJKE PRODU-
CENTEN te verwezenlijken.

De groepen van Internatio-
nale Communisten zien den
wezenlijken vooruitgang der
arbeidersbeweging in de ont-
wikkeling van het zelfbewust-
zijn der arbeiders. Daarom
plaatsen ze zich tegenover de
leiderspolitiek van de parie-
mentaire partijen en van de
vakbeweging en stellen de
leuze:
**ALLE MACHT AAN DE
ARBEIDERSRADEN!
DE PRODUCTIE IN HAN-
DEN VAN DE BEDRIJFS-
ORGANISATIES!**

**ALLE MACHT AAN DE ARBEIDERSRADEN!
DE PRODUCTIE IN HAN-
DEN VAN DE BEDRIJFSORGANISATIES!**

Amsterdam Februari
Vierde jaargang

No. 2.
No. 3.

AAN DE LEZERS

Hierbij verscheijnt de brochure "Werkloosheid en Klassenstrijd", die we
als uitgangspunt voor een discussie over het werkloosenzvraagstuk willen
nemen. Het is dus aan de lezers of hierop inderdaad discussie komt.

We beginnen heden weer met een bijlage over "de Grondbeginselen..."
Overstelping met werk hebben de voortzetting eenige tijd verhinderd. We
hopen echter, nu weer geregeld een bijlage te kunnen geven.

Bij ons is in het Duitsch verschenen: "Die Ausgangspunkte..." Omvang 27
blz. In hoofdzaak bevat het hetzelfde als de Hollandsche uitgave der "Grond-
beginselen". Belanghebbenden kunnen het tegen toezending van 25 ots (post-
zegels) bij ons betrekken.

De vele nieuwe lezers van ons P. I. C. wijzen we op het fonds der
vrijwillige bijdragen, alsmede op ons gironummer: Gem. Giro Amsterdam
C 2886.

VERANTWOORDING

T.S. te A. f 3.25 ; E.R.M. te A. f 1.- ; H.M te A. f 1.- ; A.B.B. te H
f -.18 ; "Bevrijding te U. f5.-